

Týždeň po 6. veľkonočnej nedeli, cyklus „A“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník 23.5.– 29.5.2020 Mizlová 61, Kapcová 63, Geralská 64, Patakyová 65
- Milodary:
- Na budúcu nedeľu je zbierka na katolícke **masmédiá**.
- Nasledujúce dni sú prosebné (pondelok, utorok a streда). Závazný je jeden deň. Úmysel: prosba za úrodu. V čase obmedzení, prednášajme modlitby v rodinách a v obetách sv. omši.
- Rodina Silvašiová obetovala z pohrebu 150, - eur. Pán Boh zaplať za milodar.
- V Hertníku sa dokončila generálna oprava organa, v Bartošovciach sa urobili dodatočné práce na organe a zakúpil krásny luster. Pán Boh zaplať!
- Tretiaci a ročníky 1., 2. a 4. roč. vyučovanie cez aplikácie. - Birmovanci budú dostávať informácie cez facebookovú skupinu. Stretnutia budú vo sv. omšiach.
- V piatok začína Novéna k D. Svätému.
- Spoved' pred sv. omšou, podľa potreby aj po sv. omši.

18.05.2020 Pondelok Pondelok po 6. veľkonočnej nedeli alebo Svätého Jána I., pápeža a mučeníka (ľubovoľná spomienka)	16:00 17:15	Hertník (zdr., B. pož. pre rod. Tomahogh a Kostilnik - č. 2) Bartošovce (zdr., B. pož. pre Annu - č. 137)
19.05.2020 Utorok Utorok po 6. veľkonočnej nedeli	16:00 17:30	Bartošovce - NA SV. OMŠI <u>1. - 4. roč. a 5. - 9. roč.</u> (+František, +Helena, +Štefan - č. 169) Hertník - NA SV. OMŠI <u>1. - 4. roč. a 5. - 9. roč.</u> (+Vasil' - č. 263)
20.05.2020 Streda Streda po 6. veľkonočnej nedeli alebo Svätého Bernardína Sienského, kňaza (ľubovoľná spomienka)	17:00	Bartošovce (zdr., B. pož. pre Ladislava a Stanislava s rod. - č. 54) /SENIORI/ - <u>sv. omša z nasledujúcej slávnosti</u>
21.05.2020 Štvrtok PRIKÁZANÝ SVIATOK – Nanebovstúpenie Pána (slávnosť) Sp. sv. Krištofa Magallanesa, kň., a spoloč., muč. - neslávi sa! <u>Povinnosť svätiti' tento deň!</u>	08:00 17:00 18:15	Hertník (za veriacich) /SENIORI/ Bartošovce (úmysel rod. č. 24) Hertník (zdr., B. pož. a ochrana rod. Terézie 159)
22.05.2020 Piatok Piatok po 6. veľkonočnej nedeli alebo Svätej Rity z Cascie, rehoľníčky (ľubovoľná spomienka) <u>- Začiatok novény k D. Svätému.</u>	16:30 18:00	Bartošovce (úmysel zo 6. veľkonoč. neA/17.5.20 - za veriacich) - <u>NA SV. OMŠI BIRMOVANCI</u> Hertník (+Štefan, +rodičia - č. 12) - <u>NA SV. OMŠI BIRMOVANCI</u>
23.05.2020 Sobota Sobota po 6. veľkonočnej nedeli	08:00 17:00	Hertník (+Magdaléna Silvašiová - pohr.) Bartošovce (za veriacich-7. veľkonoč. ne-A/24.5.20) /SENIORI/
24.05.2020 <u>NEDEĽA</u> 7. veľkonočná nedeľa, cyklus „A“ <u>- 54. svet. deň spoločenských komunikačných prostriedkov.</u> <u>- A svet. deň modlitieb za Cirkev v Číne.</u>	08:15 09:30 10:45	Hertník (+Anton Choma_V./20) /SENIORI/ Bartošovce (zdr., B. pož. pre Rudolfa - 70 rokov a rod. - č. 35) Hertník (+Václav - č. 56)

RÍMSKOKATOLÍCKA

MÁJ 2020

CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 297

HerBartníček

V čom spočíva láska

V tomto veľkonočnom období nám Božie slovo naďalej ukazuje **štyly života**, ktoré verne zodpovedajú tomu, čo znamená byť **spoločenstvom Zmŕtvychvstalého**. V rámci toho nám zaznieva Ježišov odkaz: „Ostaňte v mojej láske“ (Jn 15,9).

Ostať v Ježišovej láske. Prebývať v prúdiacej Božej láske, trvalo sa v nej udomáčiť, to je podmienkou ako zaistiť, aby naša láska postupne nestratila na svojom zápale a odvahe. Aj my - tak ako Ježiš a v Ježišovi - máme s vďačnosťou prijímať lásku, ktorá pochádza od Otca a ostať v tejto láske, usilujúc sa neodlúčiť sa od nej egoizmom a hriechom. Je to plán náročný, ale nie nemožný.

Predovšetkým je dôležité uviesť si, že Kristova láska nie je nejakým povrchným sentimentom. Je **základným postojom srdca**, ktorý sa prejavuje životom podľa jeho vôle. Ježiš totiž hovorí: „Ak budete zachovávať moje prikázania, ostane v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske“. **Láska sa uskutočňuje v každodennom živote, postojmi, činmi**; ak nie, potom je iba niečím iluzórnym. Sú to iba slová, slová, slová: to však nie je láska. Láska je vždy konkrétna, každý deň. Ježiš od nás žiada, aby sme zachovávali jeho prikázania, ktorých zhrnutím je toto: „Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás“.

Ako ale túto lásku, ktorú nám dáva zmŕtvychvstalý Pán, zdieľať s ostatnými? Ježiš viackrát ukázal, kto je tým druhým, ktorého máme milovať nie slovami, ale skutkami. Je to ten, ktorého stretávam na ulici a ktorý mi svojou tvárou a svojím príbehom kladie otázky; je to ten, ktorý ma samotnou svojou prítomnosťou pobáda zanechať vlastné záujmy a istoty; ten, čo očakáva moju ochotu počúvať a uraziť kus cesty spolu s ním. Ochota - voči každému bratovi a sestre, nech je to ktokoľvek a v akejkoľvek situácii by sa nachádzal; počnúc tým, kto je mojím blízkym v rodine, v spoločenstve, v práci, v škole... Takýmto spôsobom, ak ostávam zjednotený s Ježišom, môže jeho láska dosiahnuť toho druhého a pritiahnúť ho k sebe, do svojho priateľstva.

Táto láska k druhým sa nemôže obmedzovať len na výnimočné momenty, ale má sa v našom bytí prejavovať neustále. Práve preto sme povolani napríklad starať sa o starých ľudí s láskou ako o vzácny poklad, aj keď to spôsobuje ekonomické problémy a isté nepohodlie, no máme povinnosť sa o nich postarať. Práve preto máme venovať chorým, i keby boli v terminálnom štádiu, všetku možnú starostlivosť. Práve preto majú byť ešte nenarodené deti vždy vítané. Práve preto rozhodne musíme život vždy chrániť a milovať, od počatia až po jeho prirodzený skon.

V tomto spočíva láska.

Sme milovaní Bohom v Ježišovi Kristovi, ktorý od nás žiada, aby sme sa milovali navzájom, ako on miluje nás. Toto však nedokážeme, ak v sebe nemáme jeho vlastné Srdce. Eucharistia, na ktorej sme pozývaní mať účasť, má za cieľ formovať v nás Kristovo Srdce, aby sa tak celý náš život riadil jeho veľkodušnými postojmi.

Nech nám Panna Mária pomáha ostávať v Ježišovej láske a rásť v láske voči všetkým, najmä tým najslabším, aby to plne zodpovedalo nášmu kresťanskému povolaniu.

(Spracované podľa príhovoru pápeža Františka)

Niet väčšej slobody, než nechať sa viesť Duchom Svätým a dovoliť mu, aby nás viedol tam, kam chce.

(pápež František)

Ježiš odchádza do neba

Keď Ježiš vstal z mŕtvych, bol medzi apoštolmi a v kruhu prvotnej Cirkvi len niekoľko dní. Poskytol im dostatok dôkazov o tom, že žije. Máme v Biblii zachytené, že pre apoštolov nebolo jednoduché uveriť, že Ježiš žije aj napriek tomu, že viackrát sám predpovedal, že na tretí deň vstane.

Pri prežívaní pochybností spolu s apoštolmi, rastie aj naša viera v to, že Ježiš premohol smrť tak, ako rástla ich viera. "Neveriaci" apoštol Tomáš je nám možno spomedzi všetkých najbližšie. Keď uveril taký pochybovač ako on, a keď svoju vieru vyjadril zvolaním Pán môj a Boh môj, a za túto pravdu bol ochotný aj zomrieť tak ako aj ostatní apoštol, verí sa nám ľahšie. Prečo Ježiš neostal na zemi, prečo nie je možné vypočítať si jeho vyjadrenia k veľkým témam sveta napríklad na BBC? Fakt musel odísť? Alebo chcel? Určite by bol najuznávanejšou autoritou na zemi...

Človek je vždy v pokušení naprávať Božie rozhodnutia namiesto toho, aby sa ich usiloval pochopiť a prijať. Ani apoštolom nebolo jedno, že Ježiš od nich odchádza, prijali to však ako fakt, s ktorým sa musia vyrovnávať. Uverili, že mal toto všetko vytrpieť a potom odísť do svojej slávy a vtedy možno jedinou útechou pre nich bolo to, že ho uvidia prichádzať naspäť tak, ako ho videli odchádzať. Mysleli si, že to bude veľmi skoro. Prví kresťania sa zdravili pozdravom "Maranatha!", čo znamenalo "Príď Pane!" a dúfali, že druhý príchod Krista bude čoskoro. Ježiš odišiel, lebo urobil všetko, kvôli čomu prišiel na tento svet. Ježiš neprišiel na zem len preto, aby priniesol nejaké učenie, nejakú životnú múdrosť, filozofiu. Nevyzýval len k tomu, aby uverili jeho náuke a aby o nej premýšľali a vybrali si z nej to, čo sa im hodí. On vyzýva ľudí, aby ho nasledovali. Nielen jeho slová, ale všetko to, čo urobil má svoj zmysel. Keď nás pozýva k tomu, aby sme ho nasledovali, pozýva nás k životu v rodine a práci, pozýva nás k neseniu svojho kríža až do chvíle smrti, pozýva nás k vzkrieseniu nášho tela a tiež k tomu, že naše telo bude oslávené tak ako jeho. Jasne povedal kto je a kto nie je jeho učeníkom. Jeho učeníctvo nie je o krasorečení ale o nasledovaní.

Prišiel aby nám predstavil Boha, jeho vnútorný život. Aby sme pochopili, že Boh nežije ako mrzutý samotár, ale ako spoločenstvo osôb v jednote a láske, aby sme pochopili, čo to znamená, že sme stворení na Boží obraz. Chcel, aby sme žili podľa vzoru tohto spoločenstva v spoločenstve, ktoré založil. On vytvoril Cirkev a úplne sa s ňou stotožňuje. Keď Šavol prenasledoval členov Cirkvi, Ježiš ho oslovil: "Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?" Nepovedal prečo prenasleduješ členov mojej Cirkvi.

Nasledovať Ježiša neznamená špekulovať o jeho výrokoch, znamená to **vyprosiť si a prijať Ducha Svätého**, ktorý človeku pripomína to podstatné, znamená to, začleniť sa do spoločenstva tých, ktorí uverili. Nevieime presne kedy Ježiš príde. Môže to byť o niekoľko storočí, alebo aj o niekoľko dní, či hodín. Nie je podstatné kedy príde, ale akých nás nájde. *Nájde nás pripravovaných na špekulovanie o jeho poslanstve, alebo nás nájde zapojených do spoločenstva osôb, ktoré mu uverili a ktorí ho nasledujú? Čo pre mňa znamená uveriť Kristovi? Teším sa na jeho druhý príchod, dokážem pokojne vysloviť Maranatha!? Alebo mi vyhovuje vnímať Ježiša ako filozofa, od ktorého prijmem len tie myšlienky, ktoré sa mi hodia?* (Don Jozef Červeň)

Prečo litánie nazývajú Pannu Máriu: "Veža Dávidovho mesta, Veža zo slonovej kosti?"

Možno ste boli pri recitovaní Loretánskych litánií udivení z označenia Panny Márie : **"Veža Dávidovho mesta, Veža zo slonovej kosti."**

Tieto označenia majú pôvod v Starom zákone a označujú vo vtedajšom ponímaní obrovskú silu. Kráľ Dávid sa zmocnil pri meste Jeruzalem veže, ktorú premenil na silnú pevnosť. V tejto veži umiestnil vojakov, silne ozbrojených, ktorí strážili mesto pred útokom cudzích vojsk. Ľudia cítili vďaka veži, ktorá bola známa ako « Dávidová veža » **istotu a ochranu. Presne takéto pôsobenie v živote človeka a Cirkvi predstavuje Panna Mária. Ona je silným útočiskom a ochranou.**

Slonová kosť bola vždy nielen symbolom pevnosti, sily, ale zároveň veľkej vzácnosti a bielosť slonovej kosti symbolizovala aj čistotu. Opäť všetky tieto atribúty pridelujeme Panne Márii a jej poslaniu v Cirkvi. Symbolika vždy mala za úlohu priblížiť duchovný aspekt v slovách a obrazoch. Loretánske litánie v podobe ako ich poznáme vznikli po bitke pri Lepante, kde európske vojská v ochrane Európy porazili arabskú presilu. Práve po tejto rozhodujúcej bitke, pred ktorou európski vojaci sa vyspovedali a prijali Eucharistiu, aby Boh na orodovanie Panny Márie ich mohol použiť ako nástroje svojej vôle pri ochrane kresťanskej Európy, vznikla súčasná podoba litánií, ako vďaka za orodovanie Panne Márie. (Tomáš Taraba)

